

Det, der ligger i sætningen, er, at i det omfang russerne føler, at en udvidelse af NATO kunne være en trussel mod dem, har vi en forpligtelse politisk og økonomisk til at hjælpe Rusland så meget, at de erkender vores venlige hensigter.

Det er altså en tosiddighed, nemlig den, at vi har et samarbejde med Rusland både via Øststøtte og via et politisk samarbejde – på den ene side for at vise de fredelige hensigter og på den anden side samtidig stå fast på, at vi ikke har noget imod en udvidelse af NATO. Derfor kan man altså rent faktisk godt gå ind for en udvidelse af NATO, samtidig med at man ikke ønsker nye skillelinjer i Europa, og det er dét, der er CD's holdning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil sådan set også gerne i forlængelse af det, som hr. Peter Duetoft sagde, sige, at fra radikal side ønsker vi heller ikke at give nogen – heller ikke Rusland – nogen form for vetoret. Og når jeg selv vil bruge ordet skillelinje, så ligger der ikke en vetoret i det, for det mener jeg ikke man kan give noget land, det være sig nok så stort, når man skal have det europæiske sikkerhedssystem på plads.

Men jeg havde sådan set en anden kommentar og et spørgsmål til det, Venstres ordfører sagde. For jeg bed mærke i, at Venstres ordfører sagde, at han netop var bange for dette udtryk om skillelinjer osv., for der kunne heri ligge, at en kommende udvidelse ikke kunne ske, uden at man gav Rusland de samme betingelser. Det undrede mig, for hvis det faktisk er sådan, at Rusland opfylder betingelsen om demokrati, opfylder betingelsen om markedsøkonomi, opfylder betingelsen om at respektere naboers suverænitet og opfylder NATO's værdier og formål – de fire betingelser, som hr. Knud Enggaard selv refererede – mener Venstre så, at man skulle holde Rusland udenfor?

(Kort bemærkning).

Ingrid Rasmussen (S):

Jeg vil i lighed med de to tidligere ordførere svare på mit partis vegne.

Vi har heller ingen lyst til at sige, at der skal være et land, der har vetoret. Rusland skal ikke have vetoret i forhold til mindre lande, som følger sig i et tomrum.

Og med hensyn til skillelinjerne vil jeg være bekymret for, at hvis vi ikke inddrager hinanden i det sikkerhedspolitiske samarbejde også i

den takt, Rusland vil, så vil vi se nogle andre skillelinjer.

Vi har behov for at påpege på enhver led, at det sikkerhedspolitiske arbejde skal foregå, hvor dialogerne er, også med Rusland.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes egentlig godt, man kunne stille det kvalitetskrav til et forslag om motiveret dagsorden, at det var nogenlunde forståeligt, at det var nogenlunde til at læse, hvad konsekvensen af dagsordenen ville være, hvis den blev vedtaget.

Der må man jo konstatere, at rækkevidden for dansk udenrigspolitik af det dagsordensforslag, som det er lykkedes regeringspartierne at opnå enighed med Venstre og De Konservative om, er fuldstændig og aldeles uklar. Forslagsstillerne har åbenbart ikke kunnet blive enige om, hvad det handler om, før man har stillet det her i salen, og der gives helt forskellige forklaringer på, hvad indholdet i dagsordenen egentlig går ud på. Det må vi konstatere. Man kan naturligvis ikke tvinge andre partier til at bringe klarhed i deres synspunkter, men det er ikke særlig heldigt for debatten.

Jeg bliver så nødt til selv at forsøge at finde ud af, hvad dagsordenen kan føre til, og jeg må desværre sige, at som det ligger nu med de fuldstændig uklare meldinger, som regeringspartiernes ordførere har været heroppe og afgive, må det være hr. Knud Enggaards fortolkning, som er den gældende. Den er i det mindste klar. Den ligger på samme linje som Fremskridtspartiets dagsorden; den ville hr. Knud Enggaard formentlig i virkeligheden også selv have foretrukket. Der er intet i det, som er kommet fra de andre partiers ordførere, som tyder på, at hr. Knud Enggaards udlægning ikke er korrekt, og det er en udlægning, hvoraf det klart fremgår, at der ikke skal tages hensyn til Rusland. Vesten skal køre frem, ganske som vi selv har lyst til, og det må Rusland bare affinde sig med, for det er Vesten, der bestemmer her i verden. Det er sådan set dagsordenens indhold. Sådan må man i hvert fald fortolke det, når hr. Knud Enggaard lægger det frem, som han gør, og når de andre ordførere for dagsordenspartierne ikke er i stand til at forklare, hvori forskellen skulle bestå.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg lyttede med interesse til hr. Keld Albrecht-